

மக்களும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளால் ஒவ்வொரு கோவிலிலும் பூசையும் விழாக்களும் குறைவின்றி நடக்கத் தொடங்கின. கோவில்களின் வருவாய், செலவு இவற்றைக் கவனிக்கக் கோவில் ஆட்சி ஏற்பட்டது. கோவில் ஆட்சியாளர் 'ஆளுங் கணத்தார்' என்றும், 'அமிர்த கணத்தார்' என்றும் பெயர் பெற்றனர். பெருங் கோவில்களில் ஆடல்மகளிர் இருந்து பணி செய்தனர். கோவில் பணிகளைக் குறைவறச் செய்யப் பணி மக்கள் பலர் இருந்தனர்.

சில கோவில்களை அடுத்து மடங்கள் இருந்தன. மடங்கள் துறவிகளின் ஆட்சியில் இருந்தன. அவர்கள் மக்களுக்குச் சமய போதனையையும் மருத்துவ வசதியையும் அளித்து வந்தனர்; விழாக் காலங்களில் உணவு வழங்கினர். கோவில்களில் இராமாயணம், பாரதம் போன்ற நூல்கள் படித்துப் பொது மக்களுக்கு விளக்கப் பெற்றன. கோவிலில் வேலை செய்த ஒவ்வொருவருக்கும் நிலம் மானியமாக வழங்கப்பட்டிருந்தது.

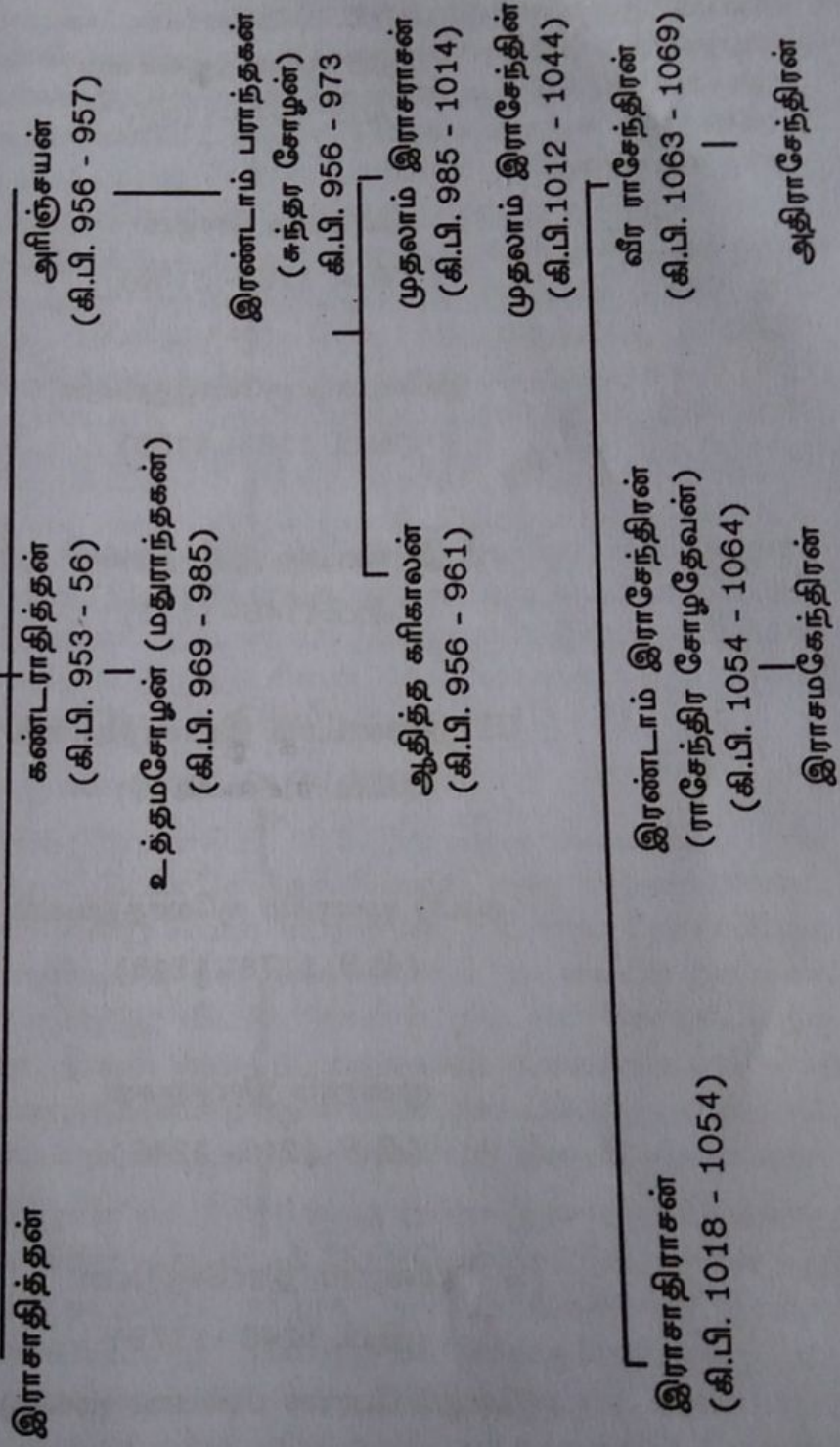
11. சோழர் வரலாறு

1. சோழர் வரலாற்றுக்குரிய மூலங்கள்

சோழர் ஆட்சி ஏறத்தாழக் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தொடங்கி பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டோடு முடிவடை கிறது. இந்த 400 வருட காலம் தமிழகம் முழுவதி லுள்ள கோயில்களில் சோழர் காலக் கல்வெட்டுகள் பல்லாயிரக்கணக்கில் காணப்படுகின்றன. சோழர்கள் நாடாண்ட பொழுது, பம்பாய் மாநிலத்தைப் பிற்காலச் சாளுக்கியர்களும் இராட்டிர கூடர்களும் ஆண்டனர். அவர்கள் சோழரோடு ஓயாது போரிட்டு வந்தனர். கோதாவரி, கிருஷ்ணை ஆறுகளுக்கு இடைப்பட்ட வேங்கி நாட்டைச் சாளுக்கியர் ஆண்டு வந்தனர். சோழர்கள் அவர்களுடன் உறவுகொண்டு மேலைச்சாளுக்கியரைத் தாக்கி வந்தனர். இவர்களுடைய கல்வெட்டுகள் சோழர் வரலாற்றை அறியப் பெருந்துணை செய்கின்றன.

2. பிற்காலச் சோழர்கள்
1. ஆதித்த சோழன் (கி.பி. 880 - 907)
(சோழர் பட்டியல்)

லாறும் பண்பாடு
 மும் சோழர் காலத்தை
 கட்டடக் கலைத்
 ன. தஞ்சைப் பெரிய
 இராச ராசேச்சரம்
 மாதோட்டத்திலுள்ள
 ழர் ஆட்சியையும்
 ளார்த்தும் சிறந்த

த்தில் தமிழகத்து
 க்கும் சோழர்களின்
 யகைகொண்டான்.
 ஆறு, வீரசோழன்
 வீதி முதலியன.

சாழர் நாணயங்கள்
 குரிய கயல் ஆகிய
)பருமிதத்தோடு
 தெரிவிப்பதாகும்.
 ளங்கள் இவர்கள்

சிறந்திருந்தது.
 ப்பல்களுக்குத்
) வாணிக உறவு
 யைக் குறிக்கும்
 சோழரது படை
 யிருக்கின்றன.
 ற்றில் இராசேந்
)ள்ளது.

திருமுறைகள்,
 ில் சோழரைப்
 ழாயம், மூவர்
 லாத்துங்கள்
 ளச் செய்திகள்
 ப்படையாகக்
 படுகிறது.

ம் என்பதைக்

முதற்குலோத்துங்கள் காலத்தில் சூரியனுக்குத் தனிககோவில ஏற்பட்டது. அது சூரியனார் கோவில் எனப்படும். கங்கைக் கரை ஊர்களிலிருந்த சைவசமய ஆச்சாரியர்கள் சோழர்களுக்குக் குருமாராக இருந்து வந்தனர். இராசேந்திரன் படை கங்கை வரையில் சென்ற பொழுது, பல அரசரை வென்று வந்தது. சோழர் காலத்தில் இலங்கை பல முறை தாக்கப்பட்டது. ஏறத்தாழ நூற்றைம்பது ஆண்டுகள் இலங்கையின் வடபகுதி சோழர் ஆட்சியில் இருந்தது. சோழர் காலக் கட்டடக்கலை இலங்கையில் பரவியது.

மேற் கூறப்பெற்ற வெளிநாடுகளில் வணிகராகச் சென்ற தமிழர் தங்கள் கட்டடக்கலை, வழிபாட்டு உருவங்கள் முதலியவற்றைக் கிழக்கிந்தியத் தீவுகளிலும் பர்மா, மலேயா, சையாம், இந்தோ-சீனம் முதலிய நாடுகளிலும் பரப்பினர் என்பது இன்று அங்குக் காணக்கிடக்கும் கோவில்களைக் கொண்டும் விக்கிரகங்களைக் கொண்டும் தெளியலாம்.

12. பாண்டியர் வரலாறு

[K.A.N. சாஸ்திரியின் பாண்டிய அரசு, T.V.S. பண்டாரத்தாரின் பாண்டியர் வரலாறு இவற்றின் துணையைக் கொண்டு இப்பகுதி எழுதப் பெற்றது.]

சங்ககாலப் பாண்டியர்: சங்கத்தின் இறுதிக் காலம் ஏறத்தாழக் கி.பி. 300 என்று சொல்லலாம். ஆனால் அதன் தொடக்க காலம் எது என்று கூறக்கூடவில்லை. கி.பி. 300-க்கு உட்பட்டவை

பேரரசின் தென் மாநில ஆளுநராய் இருந்தனர். அவர்கள் அப்பேரரசின் வீழ்ச்சிக் காலத்தில் தொண்டை மண்டலத்தைக் கைப்பற்றினர். அம்முயற்சியில் பல்லவரால் தாக்குண்ட களப்பிரர் என்ற கூட்டத்தார் தெற்கு நோக்கிச் சென்று சோழ பாண்டிய அரசுகளை நிலைகலங்கச் செய்தனர். சுமார் கி.பி. 575 வரையில் பாண்டிய நாட்டில் களப்பிரர் ஆட்சி இருந்தது என்று கூறலாம். கி.பி. 575-இல் கடுங்கோன் என்ற பாண்டியன் களப்பிரர் ஆதிக்கத்தை ஒழித்து மீண்டும் பாண்டியர் ஆட்சியை மதுரையில் நிலை நிறுத்தினான். அக்கால முதல் சோழப் பேரரசு தலைதூக்கிய கி.பி. 875வரையில் பாண்டியர்கள் தம் ஆட்சிபெற்று விளங்கினர்.

இக்காலப் பாண்டியர்:

1. பாண்டியர் கடுங்கோன்
2. மாறவர்மன் அவனிகுளாமணி
3. செழியன் சேந்தன்
4. மாறவர்மன் அரிகேசரி
5. கோச்சடையன் ரணதீரன்
6. அரிகேசரி பராங்குச மாறவர்மன்
7. நெடுஞ்சடையன் பராந்தகன்
8. இராசசிம்ம பாண்டியன்
9. முதலாம் வரகுணன்
10. சீமாறன் சீவல்லபன்
11. இரண்டாம் வரகுணன்
12. பராந்தக பாண்டியன்

இவருள் மாறவர்மன் அரிகேசரி (கி.பி. 640- 670) குறிப்பிடத்தக்கவன். இவன் மங்கையர்க்கரசியாரின் கணவன்; முதலில் சமணனாயிருந்து பின்பு திருஞான சம்பந்தரால் சைவனாக மாறியவன். இவன், சேரர், பரவர் என்ற குறுநில மன்னர் சிலரை வென்றவன். 'நெல்வேலி வென்ற நெடுமாறன்' இவனே. இவன் ஆட்சியின் தொடக்கத்தில் யுவான் சுவாங் என்ற சீனயாத்திரிகள் பாண்டிய நாட்டை நேரில் கண்டான்; அந்நாட்டின் முத்து உற்பத்தியைப் பற்றி எழுதியுள்ளான். அந்நாடு வாணிகத்தால் வளம் பெற்றுச் செல்வத்தால் சிறந்திருந்தது என்று குறித்துள்ளான். இப்பாண்டியன் இரணிய கர்ப்பதானமும் துலாபார தானமும் செய்தவன் என்று வேள்விக்குடிச் செப்பேடுகள் கூறுகின்றன.

